

Birgit, mama van Wout

Onderwijs zou gratis zijn, maar dat is het in feite niet. Vanaf de lagere school begint het: bos- en zeeklassen, een computer, cultuuruitstappen... een hele resem extraatjes. Ik weet het uit ervaring: Wout is de jongste van drie. Maar ik weet ook dat kinderen daar heel veel aan hebben. Ouders hebben dikwijls onvoldoende tijd en soms onvoldoende budget om hun kinderen de brede opvoeding te geven waar ze recht op hebben. Wat de school bijdraagt, is mooi meegenomen.

Daarom heb ik voor Wout dezelfde school gekozen als voor zijn broers. De schoolmaaltijden zijn vers en gevarieerd. Ik hoef niet te vrezen dat ik betaal voor iets wat de kinderen toch niet lusten. Die gasten groeien als kool. In de refter en de klassen staat degelijk materiaal. Een goede houding op die leeftijd is cruciaal voor later. Hoeveel volwassenen sukkelen niet met hun rug? De sportaccommodatie is om jaloers op te zijn: er staan drinkfonteinnetjes, de toiletten zijn hygiënisch... Hoe je het ook draait of keert, je kunt wel zien dat de school de nodige steun krijgt. Daar wil ik mijn zonen graag van laten meegenieten. En dan kan een extraatje er al eens gemakkelijker af.

Het Gemeenschapsonderwijs is het onderwijs van de Vlaamse Gemeenschap.

Onze scholen hebben hetzelfde pedagogisch project – een kwaliteitslabel als het ware – maar kunnen eigen klemtonen leggen waarmee ze inspelen op de lokale situatie.

Het Gemeenschapsonderwijs vangt kinderen op vanaf de geboorte: er zijn kinderdagverblijven, kleuterklassen, lagere scholen, secundaire scholen (ASO, technisch, beroeps, kunsthumaniora). Er is buitengewoon onderwijs en er zijn centra voor leerlingenbegeleiding.

De kwaliteit van het onderwijs staat buiten kijf. Er wordt voor voortdurende bijscholing gezorgd. De modernste, pedagogisch verantwoorde middelen staan ter beschikking.

De leerlingen krijgen een brede opvoeding, omdat het belangrijk is dat zij zelf keuzes kunnen maken en respect hebben voor dat waar zij niet voor kiezen.

Gemeenschapsonderwijs

Knappe koppes

De ouders van Emile, Wout en Jasmien hebben voor hen een school van het Gemeenschapsonderwijs gekozen.

Ze willen Emile, Wout en Jasmien laten opgroeien tot zelfstandige, sociale, creatieve, vaardige, ruimdenkende mensen. Zij hebben onze school het vertrouwen gegeven daarbij op te treden als partner. Wij zijn daar best trots op.

Jan, papa van Jasmien

Ik ben er altijd van overtuigd geweest dat een kind op school moet leren: lezen, rekenen, schrijven. Mijn vrouw ziet de taak van een school iets ruimer. Haar argument is dat het belangrijk is dat een kind ook thuis leert hoe leuk lezen is. Dus, waarom zou het aanleren van sociale vaardigheden op school niet even belangrijk zijn?

Mijn vrouw kan heel goed argumenteren. Maar het was uiteindelijk Anneleen, de dochter uit een eerste huwelijk van mijn vrouw, die me overtuigd heeft. Ik mag die meid. En dat heeft me over de streep gehaald om Jasmien naar dezelfde school te laten gaan. Ik bleef wel denken dat die 'breeddenkende' school wat zou moeten onderdoen. Maar ik moet toegeven dat ik dat idee nooit heb kunnen staven. En Jasmien belooft een even interessant persootje te worden als haar oudere halfzus.

Etienne, papa van Emile

Onze Emile is enig kind. Hij groeide op in een wereld van volwassenen. Het is misschien daardoor dat hij wat lezen en schrijven betreft voor is op zijn leeftijdgenoten. Omdat hij al geen stil ventje is, vrezen we dat het bij gebrek aan uitdaging in het eerste leerjaar wel eens mis zou kunnen gaan.

Emile kwam apetrots van school. Hij heeft mogen schaken tegen de meester. Ja, meester Johan weet blijkbaar precies hoe hij Emile moet aanpakken: hem uitdagen, hem nieuwsgierig houden. Als Emile klaar is met de vaste opdrachten, heeft meester Johan voor hem altijd wel wat extra's in petto. Meestal is het iets waar hij dan net als de klasgenootjes zelfstandig aan kan werken. Maar vandaag was het dus wel een Extra, met grote E!

Gemeenschapsonderwijs